

Pasakaitė apie Drauginą ir Eikčiurną

Gyveno kartą maža raganiukė vardu Draugina. Ji su visais draugavo. Kaimynystėje gyveno ragana, su kuria niekas nedraugavo. Jos vardas buvo Eikčiurna. Ji visus skriaudė, Tačiau labai gerai mokėjo burti. Jos tėtis piktas raganius, kuris turėjo daug goblinų ir trolių. Dešimtajam gimtadieniui tėtis pasiūlydavo padovanoti Eikčiurnai dešimt goblinų ir penkis trolius.

O raganiukė Draugina buvo labai gera ir draugiška. Ji irgi mokėjo burti. Ir vieną dieną Drauginos tėtis pasakė, kad ji jau didelė ir reikia mokytis skraidyti ant šluotos. Draugina labai apsidžiaugė.

Šu tėčiu nuėjo į stebuklingo miško gilių pievą. Šis miškas pilnas blogų padarų, todėl jis vadinosi Padarų mišku. Netoliese augo geras, šviesus ir labai grašus miškas. Jis vadinosi Grašusis miškas.

Iš pradžių Drauginai reikėjo išmokyti sėdėti ant šluotos. Tai buvo labai sunku, bet jai pavyko. Toliau buvo dar sunkiau, reikėjo pradėti kažką skristi į priekį.

O Eikčiurna stebėjo stebuklingą veidrodį: Drauginai pavyksta skristi ant šluotos ir visi jai ploja ir džiaugiasi. Eikčiurna labai supykė.

Tuo metu Draugina drąsiai skraidė kaip profesionalė. Vakaras. Draugina su tėčiu nuėjo namo. Buvo labai pavargę,



tadėl iš karto nuejo miegoti.

Pikčiurna nenusiminė, nes rytoj jos dešimties metų gimtadienis. Ji atsikėlė, viską susiruošė. Jau vidurdienis, o svečių nėra.

Pikčiurna nusiminė, pagalvojė, kad kalta dėl to Draugina.

Pikčiurna kūrė planą, kaip atkeršyti Drauginai:

„Kai Draugina treniruosis gėlių pievoje iš krūmų išeis didžiuliai troliai ir pagrobs ją, o aš pasiimsiu jos grožį ir visus jos gebėjimus!“

Draugina mankštinosi gėlių pievoje. Iš krūmų išėjo Pikčiurnos troliai. Draugina labai išsigandusi bėgo negalvodama kur. Troliams atsilikus, ji sustojo, apsisūvėjo, ir pamatė, kad ji padarų miške. Draugina nežinojo, kur eiti.

Drauginos tėtis nesurado savo mažylis pievoje, užsukęs ant šluotos pradėjo žvalgytis, ieškoti.

Pikčiurna džiaugėsi, kad Draugina pasimetė padarų miške. O trolius išbarė, kad jie jos nepagavo.

Draugina atsisėdo ant akmenų ir pradėjo verkti. Drauginos tėtis dar ilgai ieškojo, kol neišgirdo Drauginos verksmų ir pamatė dukrą. Jis paėmė ją už rankos ir abu rado kelią iš miško.

Drauginos tėtis iš karto suprato, kad tai Pikčiurnos darbas. Nes Pikčiurna pati prisipažino. Bet Draugina atleido ir pasiūlė draugauti.

- Tik, - pasakė Draugina, - nebūk pikta, šypsokis, ir visi su tavimi draugaus!

Kuo to laiko jos tapo geriausiomis draugėmis.

tutorė Polina Kiseliova.